

----- ez végett mi akkor mán a Mester utcába' laktunk, de mindenki a Hallerba járt balhézni, csomó telepi kölkök ott lakott, emlékszem, az a színész is, már suhancként is akkora volt, mint egy szekrény, de szkan-

54 Sztaskó Richard

BALZAC

derba' sose tudott lenni, a Tinódiba jártunk focizni, sulis után mindenki ott lebzsett, a fenének volt kedve hazamenni, szóval, csukott szemmel is gond nélkül

fölküldtem a ficakba a bőrt, és ha kéred, most hetvenévesen is bármikor a pipába teszem neked, hidd el, imádtak a csajok, minden délután más jutott az ujjaimra, hát nem volt olyan, akít ne tekertem volna meg, persze ma már lassabban megy a tempó, de tudom jól, mi kell az ilyen macáknak, a lényeg, hogy tudjon főzni, finomat és eleget, az a baj, hogy a mai lányok azt se tudják, mi a dolguk a konyhában, egy egyszerű rántotta kifog rajtuk, a múltkorit is azé' dobtam ki, mer' odaégette a szélét, apám mekkora bunyók voltak a Hallerba', te fiam, olyat még nem szagoltál, az biztos, és pusztá kézzel, nem ám anyámasszonykatonája módjára simogatva az arcot, nem, keményem, férfiasan, hidd el, ha arról lenne szó, én bárkit padlóra küldenék, az a színészgyerek is miattam szívta föl magát annyira, nem akarta, hogy úgy emlegessék, a puhány telepi srác, szóval akárhogy is nézzük, nekem köszönheti, hogy lett belőle valaki, hogy vitte valamire ebben a kibaszott életben, már bocsánat, és ha egy valamit meg akarsz tőlem tanulni, fiam, akkor az az, hogy valamire vinned kell az életben, még akkor is, ha vért kell érte hugyoznod nap mint nap, persze jutott idő a szórakozásra is, a Csaszai mögé jártunk, akkoriban így hívták, bálozni, persze mindenki tudta pontosan, miről is szól ez az egész, némelyik bige úgy tudott táncolni, hogy attól ketté állt a kiskamaszok füle, a nyálunk csorgott, ha megláttuk azokat a szoknyás lábakat, apám, el se hinnéd, úgy éreztük magunkat, mintha már a hetedik Mennországban járnánk, egy ötös volt a beugró, abból három a fogyasztás, Bambi meg ilyenek, a hülyének is megérte, és ha otthon a faterral ledumáltad a dolgot, nem volt gond a kimaradás, persze engem se kellett féltetni, úgy táncoltam, hogy menet közben elélveztek a csajok, és még akkor is remegett a térdük, amikor visszakísértem őket az asztalukhoz, egyébként nem vérvételre jöttem, hanem a receptekér' meg alá kell írnom valami nyilatkozatot, azt mondta a Gabriella doktornő, hogy ő ma reggel nem lesz bent, a Szilvivel is el tudom intézni, szóval olyan sokat nem kell, hál' Istennek, itt ücsörögnöm, csak bemegyek és kijövök, ebben a maszkban meg úgy érzem magam, mint valami kutya, az első alkalommal letépem a pofámról, nekem senki se akarja megmagyarázni mit és hogyan tegyék, igaz a százat már nem olyan gyorsan

futom, mint fénykoromban, tudod, jobb szélső voltam sokáig, aztán föltoltak előre, és nem volt az a védő, aki megállított volna, szinte bérelt helyem volt a nemzeti tizenegyben, de nem úgy alakult, sajnós, fiam, sokszor nem úgy alakul, ahogyan alakulnia kellene, de én most hetvenévesen is, ha nem hiszed, itt az igazolványom, születtem 490724, az apám ács volt, az anyám mosónő, és mindketten itt laktak, még a születésem előtt, a szomszédban, a Ferenc téren, csak akkoriban több volt a fa meg a macskakő és kevesebb a bolond, de mondom, én most hetvenévesen is odarakom neked a labdát, ahova kéred, ha kell, úgy alányesek, hogy a végén a fejed búbján is megáll, csak hát van ez a kurva bot, má' bocsánat, de ne tévesszen meg, látom a szemedet, mosolyogsz, ez csak azért kell, mert néha rendetlenkedik a csípőm, főleg, amióta elromlott a lift, és az a takonyképű nem hajlandó kihívni a szerelőket, me' spórolni akar, mielőtt beindulna a fűtési szezon, hát ha így folytatja, esküszöm, a temetési költségein kell majd spórolnia, komolyan mondom, Balzacnak volt igaza, én vele együtt tartok abban, mikor azt mondja, az ökördolga, hogy türelmesen húzza az igát, a madaré, hogy gondtalanul éljen, persze jövő hónapban nekem is kell jönnöm vérvételre, hála a Magaságosnak, nem lesznek sokan, amióta ez a járvány van, nem kell idegeskednem azon, ki van előttem, ki meg mögöttem, szerencsére az értékeim rendben, hemoglobin, plazma, bilirubin, a koleszterinem néha ingadozik, de alapjáraton rendben, a vizeletem is korrekt, azt régebben csak kéthavonta kellett, de a legutóbb magas volt az ammónia, azt mondta a Gabriella doktornő, hogy az az alacsony szénhidrátbevitel miatt van, egyébként a doktornő is csinos teremtés, csak hát férjezett, és ez kevésbé bocsánatos bűn, nem úgy, mint templomból lopni, emlékszem, kanyi kis suhanc voltam, mikor a Szabadi Jocóval a Bakáts téri plébániára jártunk zsebezni, az öregasszonyok azt se tudták odahaza, miért van kevesebb apró a bukszában, mint amivel elindultak hazulról, később már a perselyeket is megpróbáltuk fölfeszíteni, de csendben kellett dolgozni, elhiheted, annak azért van hangja, ha odakoccan a feszítővas, a végén mán az Egyetem térre mentünk, de kiszagolták a dolgot, egy fiatal pap kergetett el bennünket, elhiheted, fiam, semmiféle irgalom nem volt a tekintetében, tisztán emlékszem a szemekre, sebaj, nem nagy ügy, aznap délután nem ittunk Bambit a Kinizsi parkban, és a strichelő csajokat se firtattuk, pedig némelyiknek, mondom, olyan csöcse volt, már bocsánat, meg valaga, hogy ma egyet se látsz olyat, szóval nem ám csontosak, mint a mostaniak, és ha nincs rajta fogni való, ha nem tudom gyömöszködni, kalap-kabát, ahogy a Hallerba' mondtuk egykor, de az a ház a Mester utcában, ahol fölöttem, már nincs meg, régen elbontották, tudod, ócska, egyemeletes bérház volt, keramikockás belső udvarral, szarni is a közösbe jártunk, de

fogni kellett az ajtót, nehogy rád nyisson valamelyik szomszéd, emlékszem, kisiskolásként szeles napokon azon izgultam, be ne dőljön a reterát oldala, mondta is mindig az öreg házmester, a Dzsibu bá', hogy az egészet föl kellene aprítani egy éles baltával, keményöklű cigánypali volt, sok trükköt mutatott, hogyan küldjél valakit padlóra egy állcsúcson elhelyezett jobbegyenessel, igazi tróger volt, de valaha muzsikálásból élt, állítólag úgy húzta a vonót, mint a környéken senki, csak hát hirtelen haragú volt, és nem tudott itthon érvényesülni, mocskos egy világ volt, bár a mostanit se tartom többre, főleg ami a fiatalokat illeti, ha kell, ha nem, mindegyik csak követel, de tenni semmit se tenne egyikse', szégyen, azt meg senki ne mondja, minden rendben, örülj neki, hogy nem az SZTK-ba' vagyunk, ott, apám, néha még rosszabb, mintha befektetnék az embert valami lerobbant kórházba, bizony keresztet vethet magára az, aki nem nyúl mélyen a zsebébe, és nincs nála tömött boríték, ahogy belép a rendelő ajtaján, sajnos így állunk, szerencsére nekem már nem kell a hálapénz miatt aggódnom, tudod, fiam, a respekt sokat számít, szájkosár ide vagy oda, amíg nem vágják magukat haptákba előtted, addig semmit sem érsz, persze ez nem megy magától, a tiszteletet ki kell érdemelni, engem például egyáltalán nem izgat, ki mit gondol rólam, s ha netán magad elé engednél, mert neked végső soron nem is olyan sürgős ez a vérvétel, csak mosolyognék és megköszönném, de nem fogadnám el, mert én tudom, hol a helyem, és ha mások is tudnák, meddig ér a takarójuk, sokkal kevesebb gondunk lenne egymással, az én időmben elegendő volt két-három bikás pofon, a környékedre se jöttek többé, császár voltam, hallod, a Haller császára, ettől a maszkos vén fasztól, má' bocsánat, minden csaj állva hugyozott, de tényleg, ha meghallották a nevemet, esküszöm, nem túlzás, igaz, hetvenéves vagyok, és már a lábam se a régi, de ha bemegyek a Tabdiba, szó nélkül elém rakják a kevertet, és a kisfröccsöt se kell kérnem, az is ott terem a pulton, nagyon jól ismernek engem, ha végzel itt a Szilvikével és én is a papírjaimmal, biztos lecsoszogok a kocsmába, attól te ne tarts, hogy én kiszáradok, amíg nyitva lehetnek, én megyek, ha bezárnak, ki tudja, mit hoz a holnap, de az a világ még nem jött el, tudom, mi a dörgés, és ha valamire vinni akarsz, akkor el kell érned azt, hogy ne te fészengj mások előtt, hanem mások fészengjenek előtted, a jó Isten majd úgyis megáld, és csak okosan, én kivárom a soromat, nekem ez az egész már egyáltalában nem sürgős -----